

	I procent af anlægsudgiften til 1.000 boliger*) pct.
Folkeskoler	6,6
10.-12. skoleår	2,6
Plejehjem	1,6
Børnehaver	0,5
Vuggestuer	0,2
Folkebiblioteker	0,2
Fritidshjem	0,2
I alt	11,9

*) 128 mill. kr. i 1968-priser.

Kilde: PP I. Bilag. Bilag 5. Tabel 6.

Disse lokale institutioner kræver således tilsammen en anlægsudgift svarende til knap 12 pct. af anlægsudgiften til 1.000 boliger. Denne udgift var følgelig lidt mindre belastende for anlægsbudgetterne end de tilsvarende tekniske anlæg, der ifølge tabel 1 kræver 16 pct.

Mens der for de tekniske anlægs vedkommende ser ud til at være fordele knyttet til en øget boligforbedring og byfornyelse, er det i første omgang mere uvist og indirekte, hvorvidt institutionerne kan antages at stille mindre krav til de offentlige budgetter. Der foreligger ikke generelle landsdækkende undersøgelser, som kan besvare spørgsmålet.

Institutionerne er via de politiske ønsker samt gældende normer og standarder knyttet til den omkringboende befolknings størrelse og sammensætning. Forudsætningen for at vurdere boligforbedringens og byfornyelsens virkninger er således bl. a. viden om, hvad der lokalt sker med befolkningens størrelse og sammensætning, når der foretages indgreb, og når der ikke foretages indgreb.

Der er i BUR's og KAB's debatoplæg (3) givet en analyse af de nuværende institutions- og befolkningsforhold i Frederiksbjergområdet i Århus, og en af hovedkonklusionerne fra denne analyse kan måske tjene som eksempel på, hvad der sker uden indgreb:

– befolkningstallet falder

– aldersfordelingen bliver mere og mere skæv med flere ældre
 – børnetallet falder, også relativt
 – flyttehyppigheden er høj, omkring 20 pct. p.a.
 – antallet af ejerlejligheder stiger.

Mere generelt afspejles disse forhold i statistikkerne fra områder som Århus Midtby (4) og Københavns Kommune.

I Århus Midtby har man således over en 25 års periode konstateret en stadig stærkere befolkningstilbagegang, der i halvfjerdserne ligger tæt ved 3 pct. pr. år. I en situation hvor man har råd til at forbedre standarden i institutioner m.v., er en behersket tilbagegang i klient/elevtallet nærmest hensigtsmæssig, men befolkningstilbagegangen på 3 pct. pr. år er ikke ligeligt fordelt på alle aldersgrupper. Således blev antallet af 0-19 årige reduceret med 1/3 i perioden 1970-75 svarende til en tilbagegang på 7-8 pct. pr. år.

Ifølge BUR/KAB-rapporten (3) var den gennemsnitlige befolkningstilbagegang i de udvalgte områder i Ålborg, Århus og Odense på 4 pct. pr. år. En så hastig befolkningstilbagegang, der yderligere er skævt fordelt på aldersgrupperne, må nødvendigvis forringe mulighederne for en harmonisk udnyttelse af de eksisterende institutioner, og det er formentlig navnlig den økonomisk meget krævende skolesektor, der er havnet i indskrænkings- og nedlæggelsesproblemer.

17) Befolkningsprognoser 1979-2000. Landsprognose og regionale fremskrivninger i St. E. A 1920 nr. 7.